

Novi trgovinski zakon "bumerang" Amerike

Znani sovjetski komentator Jurij Žukov je označil novi trgovinski zakon ZDA za bumerang, ki bo končno zadela ZDA, ne pa ZSSR.

MOSKVA, ZSSR. — Jurij Žukov je najbolj znan sovjetski komentator o zunanji politiki, saj je zunanje politični urednik "Pravde", glavnega glasila Komunistične partije ZSSR, in član zunanje političnega odbora Vrhovnega sovjeta, sovjetskega parlamenta. Njegove pripombe k novemu ameriškemu trgovinskemu zakonu, sprejetemu v Kongresu pretekli teden po dveh letih razpravljanja, pregovarjanja in pogajanj, so zato izredno zanimive, pa tudi važne.

Po mnenju Žukova pomeni novi trgovinski zakon končanje vsakega obsežnejšega trgovanja med ZDA in Sovjetsko zvezo, ker omejuje kredite Svetovne banke Sovjetski zvezi. Posebno ga seveda boli zahteva po sprostitvi izseljevanja iz ZSSR, če naj bo tej priznan položaj prijateljske države v pogledu trgovinskih ugodnosti. Žukov je dejal, da Sovjetska zveza ni ameriška kolonija in da zato ZDA nimajo nobene pravice vmešavanja v njeno notranje zadeve.

Pripomnil je, kaj bi dejali v ZDA, če bi Sovjetska zveza zahtevala integracijo šol v Bostonu ali se potegovala za pravice ameriških Indijancev.

Jurij Žukov je trdil, da ZDA potrebujejo obsežno trgovino s Sovjetsko zvezo, če hočejo polno zaposlitev svojih tovarn. Opozoril je na dejstvo, da je brezposelnost v Franciji, Zahodni Nemčiji in na Japonskem, ki nimajo nobenih ovir v trgovanju z ZSSR, dosti manjša kot v ZDA. Omejitev trgovine, omejitev možnosti za njeno razširitev mora končno zadeti samo ZDA same, ker omejuje tudi delo v njihovih tovarnah.

Vprašanje, ki zanima ameriške družbe, ameriško industrijo, je, kdo bo plačal blago, ki ga bodo izdelali in poslali v ZSSR? Kupci, ki so sposobni "kupovati" le na kredit, se pravi po naše — na upanje, niso ravno najboljši. O tem Žukov ni seveda nič povedal.

Obtoženci v Watergate se izgovarjajo na Nixona

WASHINGTON, D.C. — Zastopnika J. Ehrlichmana in J. Mitchella sta v svojem zaključku zagovora poudarjala, da sta ta dva pred sodiščem zaradi lojalnosti do tistega, ki ni obtožen, ker je bil že prej pomilostil.

Sodnik J. Sirica je potem, ko je odpustil poroto, izjavil, da pomilostitev Nixona kaznivosti dejanj obtožencev niti ne zmanjšuje niti ne uničuje. To so polnoletni odgovorni ljudje, ki morajo vedeti, kaj je prav in kaj ne, in zato ne bi smeli iz lojalnosti delati tega, česar so obtoženi.

Danes bodo končali svojo obrambo še zagovorniki ostalih obtožencev, nakar bo porota začela svoje razpravljanje o krivdi in nekrivdi.

Vremenski prerok

Popoldne postopa razvedritev in delno sončno. Najvišja temperatura okoli 32 F. Verjetnost padavin danes 10%, zvečer 0%, jutri 40%.

NOV DIREKTOR — Frank G. Zarb je bil nedavno potrjen za novega direktorja Zvezne energetske uprave.

Šesta flota omejila svoja križarjenja

NAPOLI, It. — Ameriška Šesta flota je delno omejila svoje delovanje, ko se zaradi spora med Grčijo in Turčijo izogiblje teh držav in njihovih obalnih voda. Njene ladje patrolirajo vzhodni del Sredozemskega morja v dosti manjšem obsegu, kot so to delale prej.

Poveljnik flote podadm. F. C. Turner je dejal, da je Šesta flota sposobna opravljati postavljene naloge in se meriti s sovjetskimi brodovjem v tem morju, četudi je to številnejše. Sovjetski brodovje šteje trenutno okoli 55 ladij, od tega 25 bojnih enot, med tem ko je v sestavi Šeste flote trenutno 30 ladij, od tega le 15 bojnih. Letalonosilka Saratoga Šeste flote se drži večinoma v napolijskem pristanišču, vzleti njenih letal so omejeni zaradi varčevanja z gorivom.

Slično kot ameriška Šesta flota so omejile svoje nastope tudi vojne mornarice Italije in Francije. Obe varčujeta z oljem še v veliko večji meri kot ZDA.

Cerkev pomaga pri plačevanju davkov

LAKE RONKONKOMA, N. Y. — Rev. John G. Carew, župnik katoliške župnije sv. Jožefa je dejal, da je njegov program "Reši dom" zelo uspešen. Doslej mu je v okviru tega programa uspelo zbrati preko \$5.500, s katerimi je pomagal plačati davke na domovih tistih, ki tega sami niso zmogli.

Duhovnik je dejal, da iz njegovega sklada ne plačujejo temeljnega dolga, pomagajo le pri plačevanju davkov in obrestih.

Predsednikova pravica pomilostilne v ustavi

Vrhovno sodišče ZDA je odločilo, da Kongres nima pravice omejiti predsednikove pravice za podelitev pomilostitev.

WASHINGTON, D.C. — Vrhovno sodišče je odločilo, da je pravica predsednika ZDA podeliti pomilostitev, določena v ustavi in jo zato Kongres ne more ne omejiti ne odpraviti, ne da bi spremenil samo ustavo. Potrdilo je namreč pomilostitev nekega na smrt obsojenega vojaka, ki ga je predsednik Eisenhower pomilostil na dosmrtno ječo s pogoji, da ne sme biti nikdar puščen na svobodo.

Obsojenec se je pritožil na vrhovno sodišče čez, da v zakonu ni nikjer določeno, da bi naj pomilostilni na dosmrtno ječo ne imel pravice biti po določenih letih puščen na svobodo.

Vrhovno sodišče je odločilo, da ima predsednik ZDA polno pravico podeliti pomilostitev pod pogoji, ki jih sam določi. Ta pravica je izrecno določena v zvezi ustavi in jo ni mogoče spremeniti brez spremembe ustave. Vojak, ki je bil obsojen na smrt zaradi umora 8 let stare deklice, pa ga je predsednik Eisenhower pomilostil na dosmrtno ječo, bo torej moral ostati v ječi do konca svojih dni.

Ta odločitev Vrhovnega sodišča je važna tudi za J. Hoffo, vodnika Unije prevoznikov (Teamsters), ki mu je predsednik Nixon pri pomilostitvi prepovedal udeleževanje v unijah za določeno dobo let. Hoffa bi rad dosegel ukinitve te omejitve, pa po sedanjih odločitvah Vrhovnega sodišča za kaj takega nima pravne osnove.

Cena zlata dosegla nov višek

LONDON, Vel. Brit. — Unča zlata, ki velja uradno le \$42,20, je dosegla v začetku tega tedna na prostem trgu tu \$193, kar je nov rekord. Trdijo, da je porast cene na prostem trgu posledica napovedi, da bo Francija ceno svojega zlata četverila, se pravi, jo približala ceni na prostem trgu.

ZDA so izjavile, da nimajo take namere, četudi bodo v januarju prodale nekaj svojega zlata po "tržni" ceni tistim svojim ljudem znotraj meja ZDA, ki bi ga radi kupili. To zlato ne bo naprodaj tujcem.

Bostonski šolski odbor se obrnil na Vrhovno sodišče

BOSTON, Mass. — Šolski odbor se je obrnil na Vrhovno sodišče s prizivom proti odločitvi nižjega zveznega sodišča in njeni potrditvi po prizivnem sodišču glede odklonitve zahteve po povečanju prevažanja šolarjev za dosego šolske integracije.

Omejeno prevažanje je povzročilo obilje nemirov, izgrediv in spopadov in šolski odbor je odklonil sprejem razširitve prevažanja. Sodnik je zahtevo ponovil in prizivno sodišče je njegovo stališče odobrilo. Šolski odbor se je nato obrnil na Vrhovno sodišče.

Razkol v portugalski vladi ogroža volitve

Levičarski predsednik vlade Goncalves je s svojevoljnim nastopom razburil svoje tovaršje.

LIZBONA, Port. — V vladi je prišlo do velikega notranjega spora, ko je predsednik vlade Vasco dos Santos Goncalves na svojo roko poslal vojaštvo, da bi prišlo 12 voditeljev privatnega gospodarstva. Dejansko so jih prišli le 11, ker je eden pravčasno izginil. Predsednik republike Costa Gomez bi rad preprečil razpad vlade zaradi sporov, ki so jih te aretacije povzročile.

Ko večina članov vlade ni vedela nič za nameravani nastop proti gospodarskim voditeljem, je to vedela komunistična partija. To je razvidno iz tega, da je skoraj istočasno izdala letake o tem, ko je vlada objavila svoj nastop in prijem 11 gospodarstvenikov, predvsem vodilnih bankirjev.

Trdijo, da naj bi bil predsednik vlade Goncalves delal v soglasju s komunistično partijo, ki ne mara, da bi se vršile volitve v prihodnjem mesecu, kot je bilo določeno. Komunistična partija je dobro organizirana, pa se zaveda, da nima v javnosti tiste podpore, ki bi jo rada. Pri tem upa, da bo odložitev volitev njej koristila, ker ji bo dala dodatni čas za propagando.

ZDA so se med tem pred nekaj dnevi odločile nadaljevati podpiranje Portugalske kljub njenemu precej vidnemu prehanju na levo. V portugalski vladi je tudi član Komunistične partije, v edini od zavezniških držav.

SVET JE PRAZNOVAL BOŽIČ V NEGOTOVOSTI

Krščanski svet je obhajal praznik Gospodovega rojstva kot v preteklosti slovesno, vendar v tesnobi in negotovosti pred bodočnostjo. Strah pred gospodarskimi težavami je zajel večino industrijsko razvitega svobodnega sveta, pa le delno omejil nakupovanje običajnih daril. — Sveti oče Pavel VI. je na Sveti večer odprl svetleto vrata v cerkev sv. Petra in s tem začel svetlo leto, ki naj ozdravi razlike in spore v katoliški Cerkvi in svetu.

CLEVELAND, O. — Vesti iz vseh držav svobodnega sveta trdijo, da je bilo obhajanje Božiča letos slovesno kot v preteklosti, cerkve so bile ponekod bolj, drugod manj obiskane, obdaro-

vanje nekaj skromnejše, ko so ljudje povsod po industrijsko razvitem svetu v tesnobi in negotovosti za bodočnost. Strah pred gospodarskim zastojem ali celo pred depresijo, slično oni med obema velikima vojnama, tišči kot mora na prenekaterih ljudeh v naši deželi in drugod po svetu. V to vzdusje je kot začr papež Pavel VI., ko je s tremi udarci klavida na posebno svetleto vrata v cerkev sv. Petra te odprl in vstopil kot prvi skoznja v svetlo leto 1975.

Svetlo leto
Papež je s tremi udarci s srebrnim klavdom odprl zaidana svetleto vrata v cerkev sv. Petra in kot prvi stopil skozi nje ter tako začel svetlo leto 1975. To slovesnost je televizija prenašala po vsem svetu, gledalo jo je v 45 državah do en bilijon ljudi.

Katoliška cerkev je prvič obhajala svetlo leto leta 1300 v času papeža Bonifacija VIII., nato pa večinoma vsakih 25 let. Zadnjič smo ga obhajali l. 1950. Sedanji začetek svetega leta je bil prvič prenašan preko televizije vsemu svetu. Prenos je pripravil in vodil znani italijanski filmski direktor Franco Zeffirelli.

Sv. oče je pri objavi svetega leta izrazil upanje, da bo privedlo do pomiritve med ljudmi in do pomiritve v katoliški Cerkvi, ki je v letih od drugega vatičanskega vesoljnega cerkvenega zbora v precejšnjem notranjem vrenju in trenju.

Včeraj popoldne je papež Pavel VI. govoril kakim 30.000 ljudem na trgu sv. Petra. Božič ponuja "bleščeč žarek luči" svetu, polnemu stisk. Ljudje si morajo vtisniti v svoj spomin ta trenutek razodete verske in temeljne resnice življenja, ki jih kot ble-

ščeča luč osposablja videti patornomo resničnega človeškega stanja.

V Betlehemu mir
Kljub svarilom in grožnja palestinskih gverilcev je bilo na Sveti večer v Betlehemu mirno, ko je kakih 15.000 romarjev obiskalo kraj Gospodovega rojstva in so se množice vernih udeležile polnočnice v cerkvi, kjer je po izročilu kraj Jezusovega rojstva.

Nemir in negotovost sta večino romarjev odpeljala in Betlehema že naslednje jutro. Obisk romarjev v Sveti deželi je bil letos na splošno manjši kot prejšnja leta. Vzrok temu je delno v nemiru in negotovosti na Srednjem vzhodu delno pa tudi v gospodarskih težavah, ki morajo večji del svobodnega sveta.

Mirno v Vietnamu
Rdeči so v zadnjih treh tednih vodili obsežne boje z vladnimi silami v okolici Saigona in zlasti na področju delte reke Mekong, kjer je sedaj čas žetve riža. Za Božič so svoje vojaške nastope omejili in ni bilo nikjer kakih večjih spopadov.

Mir tudi v Severni Irski
Irska republikanska armada — IRA je objavila za Božič in Novo leto 11-dnevno premirje in se ga drži. Včeraj je bilo po vsej Severni Irski sorazmerno mirno. Britanske vojaške oblasti so kljub "premirju" bile pozorne in so gledale na varnost, mir in red. Kraljica Elizabeta II. je v božični poslanici opozorila, da svet ne bo nikdar rešil vprašanj, ki ga mučijo, "če se bomo drug proti drugemu obračali z jezniimi obdolžitvami".

Holandska kraljica Julijana je pozvala Nizozemce, "naj za trenutno postanejo v svoji dirki" in razmislijo o človekovem resničnem cilju, naj "iščejo smisel svojega lastnega življenja".

Prevelik del krščanskega sveta je Božič obhajal le zunanje, mislil le na darila, okrasje in uživanje, pa se komaj dotaknil njegove resnične vsebine. Na svojo lastno nesrečo je svet vse preveč obrnjen v to stranstvo, v materialno, v iskanje užitkov in predajanju tem, vse duhovno mu je v nekako nadlego in odveč... In vendar je duh, ki vodi, ki išče mir in srečo.

V Sloveniji, naši rojstni domovini, so Božič na zunaj obhajali bolj skromno, ker ga oblasti ne priznavajo za praznik in morajo zato vsi po svojih rednih opravkih v tovarne, pisarne in na druga delovna mesta.

Premogovniki spet v polnem obratovanju

PITTSBURGH, Pa. — Obrat v premogovnikih je zopet v rednem obsegu, ko so gradbeni delavci v rudnikih sprejeli svojo novo pogodbo in se vrnili na delo.

Skozi jeklo hitreje

Zvočni valovi hitijo skozi jeklo z brzino 4 milj na sekundo, skozi vodo pa le eno miljo.

Iz Clevelanda in okolice

Okreval je — Rojak Lojze Petelin s 6330 Carl Avenue je okreval in se zahvaljuje vsem za obiske, pozdrave in molitve, ki jih je bil deležen v času svojega zdravljenja.

Prelozeno — Slomškov krožek je svoje nameravane kosilo prestavil od 16. februarja na november 1975.

Asesment — Društvo sv. Jožefa št. 169 KS-KJ bo pobiralo assesment nocoj od 6. do 7.30 v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

Brezposelnost v Ohio in Clevelandu manjša —

Ko je pretekli mesec brezposelnost dosegla povprečno v ZDA 6,5%, je bila v državi Ohio na 6,1%, med tem ko je bila v oktobru na 4,5%. V vsem Ohio je bilo pretekli mesec 291.000 prijavljenih brezposelnih ljudi, v mestu Clevelandu pa 52.000. Od preteklega meseca je brezposelnost porasla, močno tudi na področju Velikega Clevelanda. Stevilke o tem bodo objavljene po Novem letu.

Bel Božič le ponekod — Ko je v torek deževalo v jutranjih urah, ni bilo upanja na bel Božič. V vzhodnih predmetstih je kljub vsemu padlo v Sveti noči nekaj snega in je tudi včeraj nekaj časa naletaval sneg.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Neki mlad možki v arabski noši je je s svojim avtom včeraj zjutraj zavozil skozi vrata ograje Bele hiše in obstal le nekaj metrov pred vhodom v to. Trdil je, da ima na sebi razstrelivo in da bo tega vžgal, če ne posredujejo razgovor s pakistanskim poslanikom. Secret Service, ki je odgovoren za varnost Bele hiše, je poizkusil obkoliti in zadržati ter posredoval objavo njegove zahteve pakistanskemu poslaniku. Nato se je predal in oblasti so dognale, da je to 25 let stari Marshall Hill Fields, bivši avtoizvozeček iz Silver Springs, Md. Secret Service ga je prijel in dognal, da ni imel na sebi nikakega razstreliva. Peljali so ga v St. Elizabeth's bolnišnico in ga pustili tam v opazovalnici za duševno bolne.

SYDNEY, Avstral. — Izredno močan ciklon (tornado) je udaril včeraj na mesto Darwin na severu Avstralije in napravil strahotno uničenje. Mrtvih je najmanj 44 oseb, na stotine je ranjenih in pogrešanih. Okoli polovice prebivalstva mesta — 20.000 ljudi — je izgubilo streho.

RIM, It. — Posadka Air India letala Boeing 747 je po več urah napetosti obvladala Jožefa Homolova iz Hamiltona v Kanadi, ki je z nožem vdrl v letalsko kabino, ko je letalo zapustilo Atene na poti proti Rimu in dalje v ZDA, in zahteval od kapitana, da trešči z letalom na sredo mesta Rima. Letalo je nato mirno pristalo na letališču Rima s 151 potniki.

LONDON, Vel. Brit. — Tu je umrl včeraj 57 let stari feldmaršal Ahmed Ismail, vojni minister Egipta, ki je vodil la-ni v oktobru egiptске in sirijske vojaške sile v napadu na Izrael. Baje je imel rak.

Stara slovenska domačija, zasnjana v zimski mir nekdanjih dni. — Božič, Novo leto, Trije kralji in Svecnica so bili važni mejniki v zimi nekdanih slovenskih vasi.

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., and holidays, 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

- Združene države: \$23.00 na leto; \$11.50 za pol leta; \$7.00 za 3 mesece
- Kanado in dežele izven Združenih držav: \$25.00 na leto; \$12.50 za pol leta; \$7.50 za 3 mesece
- Petkova izdaja \$7.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$23.00 per year; \$11.50 for 6 months; \$7.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries: \$25.00 per year; \$12.50 for 6 months; \$7.50 for 3 months
Friday Edition \$7.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 207 Thursday, Dec. 26, 1974

Zdomska narodna politika

Trideset let je minilo dne 29. oktobra 1974, odkar je bil v Ljubljani med tujo okupacijo v podzemlju ustanovljen Narodni odbor za Slovenijo. Proglašena je namreč bila v najhujšem obdobju tujčevega pritiska na narod in med krvavo komunistično revolucijo posebna **narodna izjava**, kjer je bil izražen slovenski narodni program in za njega izvrševanje ustanovljen Narodni odbor za Slovenijo.

Trideset let je v zgodovinskem pojmovanju doba ene generacije, enega rodu, seveda zelo povprečno vzeto. To se pravi, da v 30 letih preide človeški razvoj od staršev na otroke, ali bolj splošno rečeno, od enega rodu na drugega. To velja zlasti tudi v javnem, ne nazadnje v političnem delu in življenju, ko se starejši rod — po neizogibnem procesu staranja, umika mlajšim močem. Po tej zakonitosti govori zgodovina o raznih "dobah", v katerih pri posameznih narodih izstopajo generacije velikih, vodilnih mož, recimo pri nas Slovencih doba Janeza Bleiweisa, ali doba Antona Korošča. Podobno govori svetovna zgodovina o dobi (generaciji) Karla Velikega ali Napoleona itd.

Je tedaj primerno in umestno, da po preteku 30 let nekaj spregovorimo o Narodnem odboru (NO) in z njim vred, ki je v zdomstvu, tudi o zdomski narodni politiki. To bomo napravili v tem in v nekaj bodočih člankih, ki bodo v presledkih izhajali na tem mestu.

Kako je Narodni odbor za Slovenijo nastal?

Leto 1944 je bilo za nasprotnike komunistične revolucije usodno. Konferenca "velikih" treh (Anglije, ZDA in Rusije) v Teheranu konec 1. 1943 je prvič jasno nagnila svetovno ravnotežje sil v prilog komunizma. Tamkaj je propadel Churchillov dobro zasnovani načrt za vdor zavezniških sil iz severnega jadranskega mostišča skozi ljubljanska vrata v Podonavje in proti Dunaju, da bi se tam ustavil val sovjetskih armad v donavsko kotlino in v srce srednje Evrope. Ta načrt bi bil za razvoj položaja na slovenskem ozemlju ogromnega pomena, pa se žal ni nikoli uresničil. Kmalu zatem je bil general Draža Mihajlovič, dotlej priznani zavezniški vojskovodja gverilskih edinic na področju Jugoslavije, odpuščen iz vrst zavezniških vojskovodij in je bil na njegovo mesto uvrščen komunist Tito, kar je pomenilo potrditev partizanskih edinic kot zavezniške vojske. Še nekaj kasneje je sam kralj Peter II. vključil svojo vojsko (dotlej pod Mihajlovičem) v partizansko vojsko in jo podredil Titovemu poveljstvu. Po radiu smo poslušali pozive iz Londona, naj se domobranska vojska v Sloveniji podredi partizanom. Po zavzetju Beograda pa je ruska armada prodirala z vso naglico proti Prekmurju.

V takem položaju pred 30 leti je slovenske odgovorne politike in druge vodilne ljudi pri vse demokratičnih skupinah in strankah začel navdajati strah, kako slovenske protikomunistične borbe izmotati iz navideznega sodelovanja z Nemci in jim vrniti prvotno, vedno ohranjevano orientacijo proti zapadnemu zavezništvu. Iskali so primerno osnovo za demokratično rešitev tega vprašanja, in jo našli v proglasitvi narodne izjave, s katero se ustanovi najvišji narodni forum, ki naj pripelje "nasledil brod na sveže zapadne vode". Politični ljudje vseh demokratičnih strank so sestavili besedilo "narodne izjave", potem pa začeli nabirati podpise vseh dosegljivih bivših poslancev (ki so bili po večini v Ljubljanski pokrajini — Ljubljani), ki imajo z volitvami potrjeno pooblastilo govoriti in ukrepati v imenu ljudstva, potem vidnih oseb v gospodarskih, kulturnih in drugih ustanovah, ter odličnih posameznikov. Skrivaj so nabrali okrog 300 podpisov (tudi ta pisec je podpisal) v pseudonimih, ker bi bilo podpisovanje s pravim imenom preveč nevarno. Listina, ki so jo podpisali izraža v štirih točkah slovenski narodni program, ki ga bomo v bodočem članku objavili, pozneje pa o njem več govorili.

Narodna izjava

Narodna izjava, vsebujoča slovenski politični program, je zadnji javni dokument, na katerega so se zedinile še v domovini obstoječe demokratske politične stranke v Sloveniji. Zato ima zgodovinski pomen, njegove določbe pa imajo legitimno veljavo, dokler ga v svobodni Sloveniji ne, zamenja nova vseslovenska narodna izjava svobodnih zastopnikov svobodnega ljudstva. To je treba posebej naglasiti, da se ve, da je to program, ki so ga potrdili pravilno izvoljeni zastopniki naroda pred 30 leti, ne pa samozvani nasilneži, ki so svoj režim narodu s terorjem vsilili in mu danes vladajo.

Danes bomo iz one izjave navedli dobesedno le oni odstavek, ki govori o ustanovitvi Narodnega odbora. Glasi se: "Za uveljavljanje teh narodnih zahtev (izraženih v zgoraj imenovanih štirih točkah, op. pis.) ustanovljeni **NARODNI ODBOR ZA SLOVENIJO** kot vrhovna narodna oblast združuje začasno, dokler ne nastopijo urejene razmere, v svojih rokah pravice suverena in najvišje upravne oblasti."

Iz besedila sledi, da NO ni kakšna stalna ustanova, marveč začasno vrhovno narodno predstavništvo, "dokler ne nastopijo urejene razmere". Take razmere še niso nastopile. Kajti dokler je narod v domovini pod knuto diktature ene partije in nima nobenih pravic svobodno odločati o svojem vodstvu in svoji vladi, toliko časa za ta narod razmere niso urejene.

L. P.

BESEDA IZ NARODA

Iz življenja Slovencev v Milwaukeeju

MILWAUKEE, Wis. — Mlavlčeva prireditel pri nas je v polni meri dosegla svoj namen v zadovoljstvo obiskovalcem, v veselje nastopajočim in v priznanje prirediteljem. Saj se je govorilo po dvorani, da tako lepega Mlavlčeva že dolgo ni bilo pri Triglavu. Tudi jaz tako pravim! Kako lepa beseda dobro dene in daje poguma za naprej, pa nič ne stane. Tudi Triglavov odbor se čuti dolžnega in se tem potom lepo zahvaljuje vsem na odru in vsem v dvorani za ta lep večer, katerega so bili posebno mali otroci tako zelo veseli. (Podrobneje o našem mlavlčevanju ste itak že brali v Ameriški Domovini.)

Društvo Triglav že zdaj opozarja in vabi na sestanek, ki se bo vršil v nedeljo, 12. januarja, ob 3. pop. v dvorani sv. Janeza. Na sporedu bo tudi predavanje člana društva Ludvika Kolmana. Kakor mi je znano, bo to predavanje zelo zanimivo, zato sem prepričan, da ne bo nihče izostal.

Prav tako društvo Triglav že sedaj opozarja na datum 8. februarja, ko se bo v isti dvorani na Cold Spring Rd. vršila pustna zabava z običajnim sporedom, ki se bo pričel že ob 6. zv. z odlično večerjo — domačimi klobasami in prikuho. Triglavova kuhinja že dolgo let slovi po svojem zelo sposobnem kuharskem osebju. Primerne maske in Sezónova godba so tudi večina vsem že znane.

Sredi dolgočasne zime bomo takrat. Zakaj bi si ne privoščili par prijetnih uric v družbi svojih dobrih prijateljev? Družabno življenje je kakor zdravilo za človeka. To tudi zdravniki trdijo in celo priporočajo. Mislim, da imajo popolnoma prav. Se v Sv. pismu beremo: "Človeku ni dobro samemu biti..." Poleg dobre večerje so seveda tisti večer na mizi najboljše vino, tega se pri Triglavu dobro zavedajo in ne bodo ljudem-prijateljem kaj slabega ponujali, sem prepričan, da ne. Zato si že zdaj napravite na koledarju — tam, kjer piše 8. februar — krogec, da ne pozabite! Časa za to, da naredite načrt, je še dovolj.

OBISK PEVCEV. — Upravnik Zavoda za fizično in duševno zaostale ljudi v Union Grove je povabil naš cerkveni pevski zbor, ki ga vodi pevovodja g. Ernest Mejhenič, na obisk. Obisk so naredili v nedeljo, 15. decembra, popoldne. Za božičnico so navzočim zapeli tri slovenske in tri angleške božične pesmi in jih obdarili z domačimi pecivom. K sporedu so še Triglavski dekleta dodala tri pesmi, Franci Coffelt pa je navzočim poslušalce navdušil z močnimi akordi na svoji harmoniki, katero mojstrsko obvlada. Vsi nastopajoči so želi veliko odobravanje in priznanje. Ta obisk je napravil globok vtis na upravnik zavoda, kakor na vse ostale poslušalce, sebi pa so nastopajoči pridobili dobro ime. Vsi so z žrtvami opravili veliko dobro delo — razveselili so tiste uboge ljudi, ki morajo živeti za stenami bolnice — tudi ob božičnih praznikih. Za temi stenami se nahaja tudi 24 let stari Cyril Majhenič, sin pevovodje Ernesta Majheniča, ki je že od rojstva revež pohabljen po nesrečnem prijemu (s kleščami) zdravnika ob težkem porodu.

ERNEST MAJHENIČ — 60-LETNIK. — Rodil se je 8. januarja 1915 pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah. Ze v rani mladosti je kazal Ernest zanimanje za glasbo in petje. Po končani ljudski šoli so ga dali starši v orglarsko šolo v Celje. Za starše je bila to velika finančna žrtev. Po treh letih, ko je končal orglarsko šolo, je postal organist v domači farni cerkvi Sv. Trojice. Mlademu organistu ni bilo dovolj samo preprosta orglarska šola. Zelel se je izpopolniti v glasbi in je odšel v Ljubljano na konservatorij, višjo glasbeno šolo, kjer je po štirih letih pridnega učenja diplomiral z odličnim uspehom.

Še med študijem je prevzel znani frančiškanski zbor, ki se ga imenovali Satnerjev zbor, katerega je dolgo let vodil pevovodja p. Hugolin Satner. Ta zbor je mladi Ernest vodil celih pet let. Znano je, da je bil njegov učitelj orgel stolni ravatelj kora msgr. Stanko Premrl, zelo zahteven, strog in natančen gospod. Treba je bilo veliko napora in dobre volje, da je človek vztrajal. Na spodbudo svojega brata duhovnika p. Pelagija, ki se sedaj nahaja v Lemontu, je zbral vse sile, vzdržal je in šolo tudi zelo uspešno končal.

Leta 1939 je bil poklican k vojakom. Tu ga je zadel druga svetovna vojna. Po razpadu Jugoslavije se je vrnil domov. Tu pa se je potem začela tudi njegova trnjeva pot. Ob koncu leta 1942 so ga zaprli gestapovci. Najprej je bil zaprt v Ptuj, nato so ga premestili v mariborske zapore in končno so ga držali kot talca v "Starem piskru" v Celju, kjer so ga z drugimi jetniki vred pretepali in mučili tak, da je moral po vrnitvi domov iskati zdravniški pomoč. Ker tedaj doma ni bilo mogoče obstati, je leta 1943 sprejel službo pri železnici v Avstriji, kjer se je še istega leta poročil. Družinska sreča ni trajala dolgo. Naslednjega leta, na Jožefovo, so ga Nemci mobilizirali in poslali na Češko, kjer je prišel v angleško vojno ujetništvo. Po izpustitvi iz ujetništva je po srečnem naključju našel svojo družino, s katero se je mislil vrniti domov, pa ni več mogel. Končno je našel zatočišče v begunskem taborišču v Avstriji, kjer je ostal le nekaj časa. Kmalu je dobil mesto organista pri Sv. Lenartu v Ziljski dolini. Tam je ustanovil krasen pevski zbor, ki je še danes vsem tamkajšnjim domačinom v dobrem spominu.

Končno so dobri ljudje posredovali, da je našel svoj končni dom in domovino tukaj v Ameriki. Ze od leta 1952 vodi pevski zbor pri župniji Sv. Janeza in ga vsa slovenska srenja pozna in spoštuje. S svojimi pevci je priredil že veliko koncertov s slovenskimi narodnimi pesmi tukaj in drugje izven našega mesta. Pri društvu Triglav je reden odbornik za glasbo in petje. Nobena društvena prireditel, zlasti akademije niso šle preko odrta, da ne bi bila njegova večja roka v pomoč in tako pripomogla vselej k lepšemu uspehu vsake prireditve. Pa še nekaj je značilno za njegov plemeniti značaj — radodarnost. Nobena društvena prireditel ni minila, da ne bi Ernest poslal izdatno darilo za žrebanje na predstavah in piknikih.

Dragi Ernest, naj Ti Bog povrne za vse storjeno delo, ki si ga do zdaj opravljal v korist skupnosei in Bog daj, da bi tudi v naprej še dolgo, dolgo mogel vršiti svoje vzvišeno poslanstvo med Slovenci v Milwaukeeju. V imenu zbora in društva Triglav ter v imenu vseh prijateljev naj Ti velja klic: Še na mnogo let, dragi Ernest! Bog Te živi!

V bolnici se nahaja član društva Triglav Ludvik Vesel. Vsi člani mu želimo dobrega zdravlja in božje pomoči. Tragične smrti je umrl podporni član društva Triglav Jože Starič. Bog mu bodi milostljiv! Njegovi ženi Ireni naše iskreno sožalje!

Na koncu pripisano: Dopisniku se rado zgodi, da kaj pozabi zapisati, da naredi kako napako in podobno. To je po človeško. Je pa tudi kaj prijeten šport kakemu čitatelju, ki zelo uživa, če ujame napako — ima jo za slasličko. Ni mu zamere.

Srečno novo leto Ameriški Domovini in vsem njenim bralcem!

R. Rozina

Mohorjeve knjige v vsako hišo

CHICAGO, Ill. — Ne pišem tega zato, da bi brali samo naši čikaški Slovenci, ampak za vse Slovence, ki so raztreseni po Ameriki in Kanadi. Knjige Družbe sv. Mohorja v Celovcu so prišle in prosijo za prijazen sprejem v prav vsako hišo, ki se čuti še slovensko.

Spomin hiti nazaj v mladostno dobo. Kako težko smo čakali na Mohorjeve. Ko so g. župnik oznanili, da so že prišle, smo se še isto nedeljo navlivali v župnišče, kjer smo dobili prelepi božični dar: slovensko branje za vso zimo, ko je delo zunaj bolj počivalo. Ob večerih, pri petrololejkah, smo se zbrali ob topli peči in poslušali branje. Morali smo se menjavati. To je pomagalo, da smo se navadili gladko brati. In ko smo vse knjige prebrali, bodisi skupno ali pa osebno, so romale na častno mesto.

Ko sem te dni prejel Mohorjeve za leto 1975, menda prvi v Chicagu, po zaslugi poverjenice ge. Ane Gaber, sem na hitro prelistal vse. Še isti večer. Ne samo ženske, tudi moški smo včasih radovedni. Kar nisem se mogel lotiti, dasiravno je bila že pozna ura. Navadno grem s kurami spat.

Moram reči, da so vredne branja. Pet lepih knjig nam je poklonila Mohorjeva družba, ta naša najstarejša Slovska ustanova. Kratek pregled naj pove, kaj smo dobili. Koledar za leto 1975 je lep že zunanost privlači. Koliko koristnega gradiva je zbranege iz življenja Cerkve, koroških Slovencev, iz slovenske kulture. Tudi je podan opis in slike iz gostovanja Gallusa v Ameriki in Kanadi. Ti prelepi dnevi kar ne gredo iz spomina nam, ki smo to pesem poslušali, niti pevcem Gallusa, ki skoraj ne morejo verjeti, da je vse tako lepo jzpadlo in pa prisrčna gostoljubnost, ki so jo uživali med nami. Druga nad vse pomembna knjiga je Družinsko Sv. pismo, I. del. Ina evangelije sv. Mateja, in Marka s potrebno sodobno razlago. Mnogo slik je v njej. Res, pravo družinsko Sv. pismo. Kjer ljudje zanemarijo branje božje besede, tam krščansko življenje propada. Ali bi ne bilo lepo, da bi npr. ob sobotah ali v nedeljo zvečer, ko je zbrana družina skupaj, prebrali vsaj en odlomek iz knjige vseh knjig: Svečena pisma. Vsaj 10 minut branja in razmišljanja. Koliko bi s tem pridobila vsa družina! — Kdo količjak pozna mladinsko slovstvo iz predvojne dobe, pač pozna tudi mladinskega pisatelja Mirkuna Kunčiča. Mnogo lepih mladinskih spisov, polnih vedrine, šale, zdravega optimizma in

resnične vsakdanjosti nam je podal. Sedaj živi v Argentini. Mohorjeva nam je podala njegovo: Najlejša je mladost. Uvodno besedo je napisal pisatelj Karel Mauser. Njegove zgodbe so kratke, prijetne, bralec bo, četudi je morda že v letih, užival ob njih. Kaj pa oni, ki hodi jo v slovenske šole? Prav tem je namenjena. Naj jo vzamejo v roke in berejo, pa bodo vzljubili še bolj slovensko besedo, ki je pesem praznika, kakor je zapisal Ivan Cankar. Dobra je tudi zgodba Lev Detele: Marijin mojster. Primerna za branje ob dolgih zimskih večerih. Č. s. Lavoslavo Turk že poznamo iz njenih dopisov v Ameriški Domovini. Tokrat se je ogasila tudi pri Mohorjevi v Celovcu s knjigo: Pesem šolske sestre. Zanimivo branje iz doživljajev slovenskega dekleta, ki je pozneje postala sestra redovnica in učiteljica.

Ko sem v naglici prelistal te knjige, mi je nekaj reklo: Vse di se in napiši ter navduši slovenske rojake v zdomstvu, da ne pozabijo slovenskih mohorjev. Če pridem kam v vas, vedno na skrivaj pogledam, ali je v hiši kos hišne opreme, ki se ji pravi knjižna polica. Na žalost je malo takih hiš. Knjige in časopisi so nekam v kot potisnjeni, skoraj pozabljeni kot nekaj, kar ni več sodobnega. Samo televizija... Čas je, da obnovimo našo staro slovensko miselnost, ki je zajemala iz knjig in časopisov. Ena ura nam televizije za vso družino in ta naj bo vsaj enkrat v tednu posvečena slovenski besedi vsej družini. Oče in mati naj dasta otrokom zgled.

Mohorjeva družba ne vrši svojega kulturnega poslanstva le bodo veliko dosegli. Ljudje jih poznajo in se jim znajo izmakniti. Gredo v take poklice, kjer je manj sitnosti. Zato je pa doma pomanjkanje učiteljev tako veliko.

Po šolah so začeli otroke spravešati, če hodijo k verouku. Tudi taki so dvignili roke, ki še nikdar niso bili, in sklenili, da se ga bodo odslej udeleževali. Bog daj!"

Zakaj v Sloveniji primanjkuje učiteljev?

Paterson, N.J. — V zadnji številki Svobodne Slovenije berem, da v Sloveniji po časopisih hudo tarnajo nad pomanjkanjem učiteljev. "Ugotovili so, da je v začetku šolskega leta bilo zasadenih 780 učiteljskih mest, pa tožijo, da manjka kar 1,500 učiteljev. Ponekod so morali začeti pouk celo z enomeščno zamudo, ker so med tem še mrzlično iskali učnih moči. Začasno so ukinili šole: Zazid in štajk na Primorskem ter Martinj vrh v škofjelški občini. Učenci 4. razreda iz Divače so bili prešolani v Zelezničke, učenci posebne šole Tržič v Kranj. V ljubljanski okolici so ukinili šole v Dvorski vasi, Mozulju, Babnem polju, Iga vasi, Podliki, Velikih Poljanah, na Ilovi gori in v Hotedršici. Opuščen je bil oddelek osnovne šole v Apačah in šola v Vrhpolju v ajdovski občini. Ponekod so šole ukinjene že več let. V Podpeči ni pouka že od leta 1971."

Ko sem gornje bral, sem se spomnil pisma, ki sem ga dobil pred nekaj dnevi od prijatelja, ki je bil na obisku v Sloveniji. Takole mi piše: "Na vzgojnem področju hočejo komunisti imeti vse vajeti v svojih rokah. Radi bi mladi rod popolnoma prevgajili v marksističnem duhu. Mnogo je še namreč takih, ki so še "obremenjeni z religiozno zaostalostjo", kakor piše "Delo". Prosvetni delavci, posebno v osnovnih šolah, morajo biti stodotnostni marksisti. Kdor ni, mora ali spremeniti mišljenje ali službo pustiti.

Vendar s tem pritiskom ne bodo veliko dosegli. Ljudje jih poznajo in se jim znajo izmakniti. Gredo v take poklice, kjer je manj sitnosti. Zato je pa doma pomanjkanje učiteljev tako veliko.

Po šolah so začeli otroke spravešati, če hodijo k verouku. Tudi taki so dvignili roke, ki še nikdar niso bili, in sklenili, da se ga bodo odslej udeleževali. Bog daj!"

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

Vesti iz Slovenije

Dragocena violina v Mariboru

Upokojeni operni solist Slov. narodnega gledališča v Mariboru Oskar Zornik ima violino posebne vrednosti. Ni sicer Stradivarijeva ali Amatijska, temveč je njena vrednost v tem, da je bila leta 1915 izkopana izpod plaza, ki je pri Bovecu zasul več kot 200 avstro-ogrskih vojakov. Eden od ponesrečenih vojakov, verjetno znani avstrijski komponist Karl Zeller, je nanjo vgraviral na zadnji strani imena preživelih vojakov, letnice vojne in nekaj ornamentov.

Violina je kljub mnogim "pretresom" zelo dobro ohranjena. Njeno vrednost še povečuje visoka starost. Zanj so Zorniku ponujali že veliko denarja (50.000 dolarjev), a jo hrani kot bogat spomin na svojega očeta.

Izkopavanja na Vranjih pri Sevnici

Na Ajdovskem gradu na Vranjih pri Sevnici potekajo že štiri leta arheološka izkopavanja pod vodstvom Narodnega muzeja v Ljubljani in muenchenskega inštituta za prazgodovino.

Dosedanja odkritja so dala najpomembnejše podatke v Srednji Evropi o pokristjanjevanju ter zatočišču Rimljanov pred Slovani.

Kreisky za razgovore z Jugoslavijo

Avstrijski kancler Bruno Kreisky je dejal novinarjem, da je Avstrija pripravljena začeti razgovore z Jugoslavijo o slovenski narodni manjšini na Koroškem bodisi med zunanjima ministroma obeh vlad bodisi med samima predsednikoma vlad.

ZA SMEH

"Muuu," pravi prva krava drugi.

"Smešno, hotela sem ti pravkar isto povedati," odvrne druga.

"Deset milijonov dolga imate, pa se hočete poročiti z mojo hčerko?"

"Ja, ali pa če vi mogoče veste, za kak drug izhod..."

A. Z.:

SPOMINI Z OBISKA DOMOVINE

IX.

Nedelja, 7. VII. — Pri osmi maši se mi je zdelo veliko več ljud kot pred 11 leti. Sv. obhajilo je prejelo mnogo mladine, veliko žensk in trije moški. Popoldne smo šli v Goropeke kropit sošolca Maksa Kranjca. Dočim se je slovenski "way of life" v zadnjem četrstoletju zelo spremenil, je pa ostal "way of dying" še skoro isti: mrljica polže v iz smrekovih desk zbito črno pobarvano krsto in ga stisnejo v kot, med nekaj sveč in lončnic. Črna barva je še vedno znak smrti.

Ker smo bili prvič dobro postreženi, smo šli tudi to pot na malico v planinski koč. Toplo pivo je stalo 400 din, kamilini čaj (drugega niso imeli) pa 380. Šunka je bila v sredi neuzitna. Na vprašanje, kako gre posel, smo dobili odgovor: "Če je manj gostov, pa tistim malo več zaračunamo."

8. VII. — Opoldne smo se odpeljali z avtobusom na pogreb s. Lovrencije na Brezje. Bila je 35 let instrumentarka v bolnici v Nišu in imela edino željo, da bi na starost prišla nazaj v Slovenijo. Prišla je, toda samo umret za — rakom.

Na vseh postajah, kjer smo prestopili, sem videl na vozem redu redne ali posebne zveze za Brezje. Prva leta po vojni so sprevodniki jemali potnike za Brezje, a so jih med vožnjo, kjer se jim je zdelo, surovo metali iz avtobusov, ne da bi jim vrnil denar za plačane vozovnice. Najbolj surov je bil Jože Kavčič, ki je med vojno "rekviriral" hrano, usnje in blago "za vojsko", pa vse obdržal zase. Celotno v zvoniku cerkve na Breznici so našli njegovo skrivališče. Tudi po vojni so še dobili pri njem razne cekine in drugo zlatnino, pisalne stroje in podobno, pa ni bil nikoli kaznovan.

9. VII. — Dopoldne smo pomagali domačim obratiti ribez. Tega so nasadili po vojni po vsej Gorenjski veliko. Nemci so dobavili sadike in odkupovali pridelek. Nekaj letin je bilo bogatih in so ljudje dobro zaslužili, sedaj se je pa menda grmičevje izrodilo in ne da več toliko.

Popoldne še nekaj obiskov: povsod imajo doma vino in razno pecivo, ponujajo pa tudi turško kavo, Radensko in razne sadne sokove.

Zvečer je povedal brat, da gre naslednji dan po službeni dolžnosti v Gornjo Italijo in naju z ženo povabi, da se mu pridruživa. Povabilo sva seveda hvaležno sprejela.

10. VII. — Ob petih zjutraj smo se odpeljali preko Idrije, Godoviča, Črnega vrha, Cola in Ajdovščine v Gorico, kjer je mejni pregled samo formalnost. Bolj važno je, da napolniš na jugoslovanski strani tank, ker bencin je bil takrat v Italiji še dvakrat tako drag kakor v Jugoslaviji.

Italijanske ceste so krasne, ravne in odlično asfaltirane. Hitro smo prešli Sočo, Tagliamento in Piave in bili ob desetih že v Montebelluno pod Goricami. Človeku se zdi čudno, zakaj so se vršili za te reke tako dolgi in hudi boji v prvi svetovni vojni. Po Julijski Benečiji smo opazili kilometre dolga cementna korita, po katerih doteka voda za namakanje polj in goste mreže nad vinogradi, ki varujejo grozdje pred točo sigurneje kot streljanje v oblake in ceneje kot zavarovalnice. Grade tu manj kot v Sloveniji, mnogo kmečkih hiš pa je opučenih.

Medtem, ko je brat imel opravka v neki tovarni, smo si mi ogledali mesto, predvsem veliko cerkev, ki je bila zgrajena v letih 1908 do 1971, pa je opeka

tako slaba, da že razpada, ko stolpa, ki stoji pri italijanskih cerkvah čisto zase, še gradi ni so začeli. Trgi sredi mesta so v Italiji bolj založeni in bolj živahni kakor npr. v Ljubljani.

Opoldne smo se vrnili k tovarni in zvedeli, da nas je tovarnar vse povabil na skupno kosilo. Peljali smo se za njim nekajm daleč v veliko restavracijo. Tovarnar je rekel, naj vsak naroči, kar želi, a smo izbiro prepustili njemu in njegovi ženi, ker se mi ne razumemo na italijansko hrano. Izbira je bila dobra; makaronov in vina seveda ni manjkalo. Brat je govoril z gospodom italijansko, jaz pa z gospo angleško. Rad priznam, da govori bolje kot jaz, saj je živela dalj časa v New Yorku in Seattle. Govori pa tudi francosko in nemško.

Čez dobro uro smo se poslovili. Onadva sta se odpeljala nazaj v tovarno, mi pa naprej v Basano na reki Brenti, ki priteka iz jezera Caldonazzo pod Tridentom.

Iz Bassano pelje 32 km dolga, asfaltirana cesta na vrh Monte Grappa, kjer so se vršili proti koncu prve svetovne vojne hudi boji. Monte Grappa je bila zadnja italijanska obrambna postojanka. Tu so hoteli Avstrijci prodreti fronto in odrezati vso italijansko armado, borečo se ob Piavi.

Iz ravnine se je vsa gora jasno videla, ko smo prišli malo pod njeno vrh, jo je zakrila gosta megla.

Hrib je visok 1775 m. V višini 1750 m je planinski dom, muzej in vhod v kaverne, ki so dolge 5 km in vsekane v živo skalo. Na vse strani vodijo rovi, v katere so Italijani namestili 72 topov in 70 strojnic. Trdnjava je vzdržala vse napade Avstrijcev in pripomogla h koncu vojne.

Do vrha seže velikansko vojaško pokopališče, kjer počiva 12.615 padlih vojakov, položenih k večnemu počitku v zidovih petih polkrožnih teras. Sredi med njimi počiva tudi njihov poveljnik maršal Giordano. Na samem vrhu je prostran trg, ki ga obdajajo ob straneh grobovi generalov in polkovnikov. Na enem koncu trga je kapelica, na drugem pa muzej in observatorij.

Med tem se je megla tako zgostila, da se je videlo komaj par metrov daleč, o pogledu na Benetke in na tirolske hribe pa ni bilo niti govora.

Ob 5. popoldne smo se vračali po isti poti v Bassano, od tam pa na jug v Citadelo, mestece, obdano z visokim in širokim obrambnim zidom iz opeke, ki pa tudi že razpada. V mestu je bilo še polno sledov zadnjega ljudskega glasovanja o razporoki. S črno barvo na stene nabrizgani napis: "Divorzio — no!", pričajo, da morajo biti prebivalci katališki ali pa fašistični. Ogledali smo si še nekaj trgovin in cerkev, ki je znotraj čisto temna, se okrepcali in nadaljevali pot mimo Padove in Benetk v Gorico.

Kažipoti ob cesti so nas spominjali na nešteto krajev, o katerih je rad pripovedoval ata, ki se je boril v prvi svetovni vojni vse od Doberdoba pa do Piave, pa na Gonars, kjer so umirali interniranci iz ljubljanske pokrajine, in na Palmanovo, ob ljubljeno deželo domobrancev, ki pa jo niso nikdar dosegli.

Ob devetih zvečer smo zapustili Italijo, pa se ustavili v Rožni dolini v gostilni Sterk. Bilo je precej gostov; skoraj sami Italijani. Ti pridejo čez mejo, da si napolnijo tanke, pri tem pa toliko prihranijo, da si lahko privoščijo še dobro večerjo.

Gostilna Sterk je bila na dobrem glasu, dokler je bila v zasebnih rokah. Ko so jo podražili, je začela propadati. Vrnili so jo lastniku, pa ga hoteli z davki zadušiti, ko jo je spravil spet na noge. Pobral je, kar je

Deželna vlada na Koroškem ne prenese farnega žiga v obeh deželnih jezikih

Ravno v dne, ko je urad koroške deželne vlade v posebnem stališču k vprašanju izpolnitve določil člena 7 avstrijske državne pogodbe izjavil, da oblasti v deželi nikoli niso kršile ustavne zapovedi o enakopravnosti vseh državljanov in da o zamudnosti reševanja moremo govoriti le pri dvojezični topografiji, je isti urad koroške deželne vlade poslal župniškemu uradu Galicije posebno pismo, kjer preporučuje uporabo dvojezičnega farnega žiga.

Gališki župnik Valentin Gott-hart je po koroški škofijski sinodi na podlagi sinodalnega zakona dal napraviti dvojezičen uradni žig župnije. Tak dvojezičen uradni žig bi odgovarjal tudi duhu sožitja med obema narodnima skupnostima na Koroškem, ne glede na to, da konsekvantno dvojezičnost tudi terjča člen 7 avstrijske državne pogodbe.

Pač pa so se kmalu nato o-mogel in pobegnili. To ni edina zgodba te vrste v Sloveniji. (Dalje sledi)

bregnilo nekatere osebe ob dvojezični žig: motila jih je na njem slovenska oznaka. Pritožile so se na ordinariatu in na deželni vladi, ker je nemško čisto deželi nikoli niso kršile ustavne zapovedi o enakopravnosti vseh državljanov in da o zamudnosti reševanja moremo govoriti le pri dvojezični topografiji, je isti urad koroške deželne vlade poslal župniškemu uradu Galicije posebno pismo, kjer preporučuje uporabo dvojezičnega farnega žiga.

"Ceprav so določila glede državnega jezika mišljena za državne oblasti in urade, so vendar obvezna tudi za druge ustanove, kot je vodstvo starih matičnih knjig — ki delujejo po naročilu državnih matičnih oblasti.

Proti tozadevnemu mnenju, da določba člena 8 B.V.G. (Zveznega državnega zakona, op. ur.) ni v nasprotju za dodatno uporabo kakega drugega jezika poleg nemškega, je treba poudariti, da se v tem primeru ni treba ozirati na člen 8 B.V.G., ki predvideva zakonita določila za var-

stva jezikovnih manjšin.

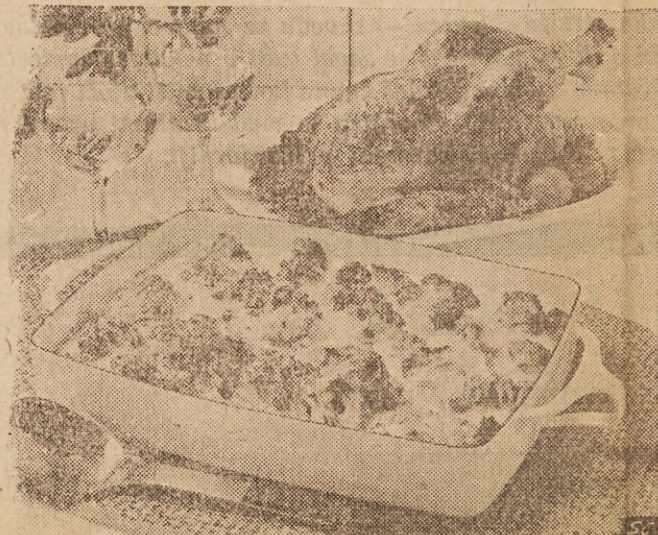
Ni zakonitih predpisov, iz katerih bi se dalo sklepati, da naj se uporabljajo dvojezični napisi na uradnih žigih vodij matičnih knjig v krajih, v katerih živi narodna manjšina. Če bo potrebna kakšna sprememba obstoječega pravnega stanja ob priliki obstoječega pravnega stanja ob priliki uveljavljanja paragrafa 7, točke 3 državne pogodbe iz leta 1955, je vprašanje, ki ga je treba še razpravljati in ki spada k celoti problemov slovenske uradne skupnosti na Koroškem, ki se sedaj na različnih področjih podrobno razpravlja.

Obstoječe pravno stanje pa vsekakor izključuje npr. uporabo dvojezičnih žigov."

Pismo, ki nosi podpis "za deželnega glavarja: dr. Medwed, l. r.", je eden od najbolj direktnih dokazov, da za slovensčino v uradih kljub državni pogodbi, očitno ni prostora. Ne glede na to, da bi moral uradnik deželne vlade dr. Medwed pravzaprav vedeti, da je člen 7 državne pogodbe ustavno določilo o uporabi jezikov na uradih obvezen, pa je naravnost izzivalen tisti stavek, kjer je zapisano, da trenutno stanje izključuje uporabo dvojezičnega žiga.

S. S.

Cheese-Broccoli Casserole

Sauces are the splendor and glory to many recipes, the secret making particular foods so much more tasty. This special cheese sauce dressing makes for an unusual and tasty sauce for a broccoli casserole. Serve with a roasted chicken, white wine, and your meal will certainly be a delight to friends and family alike.

Here is the recipe as developed in the Wispride Test Kitchens:

1/4 cup butter	1 10-oz. pkg. Wispride Blue
1/4 cup flour	Cold Pack Cheese Food
1/4 teaspoon salt	2 10-oz. pkgs. frozen broccoli,
1/4 teaspoon pepper	thawed and drained or
1 cup milk	1 1/2 lbs. fresh broccoli*
1 teaspoon Maggi	1/2 cup cracker crumbs
Seasoning	

Preheat oven to 350°F. In small saucepan, melt butter; add flour, salt and pepper; mix well. Gradually blend in milk, stirring constantly, until slightly thickened. Add Maggi Seasoning and Wispride Blue Cold Pack Cheese Food; stir until melted and smooth. Place broccoli in 2-qt. baking dish. Spoon cheese sauce over top. Sprinkle with cracker crumbs.

Bake at: 350°F. Time: 25 minutes. Makes 6-8 servings

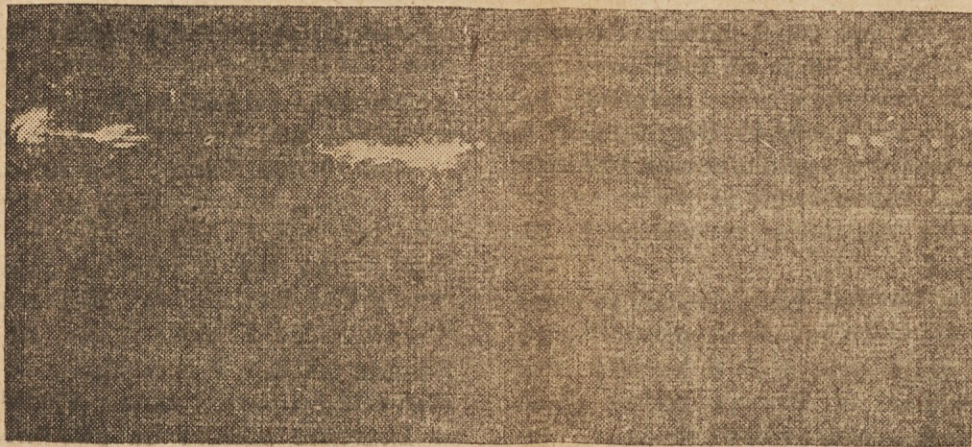
*When using fresh broccoli, blanch 10 minutes in boiling water.

Vedno več razdrlih družin

Washington, D.C. — Število zakonskih ločitev v Ameriki se je v štirih letih od 1970 do 1974 povišalo v takšnem razmerju kot je bilo prej v 10 letih med 1960 do 1970 — poroča ameriški urad za statistiko. V letu 1974 se je ločilo 2.3 milijone moških in 3.6 milijonov žensk, ki se po ločitvi niso ponovno poročili. To predstavlja 63 oseb na vsakih 1000 poročenih ljudi.

Statistika navaja le suhe številke. Ne pove pa posledic, ki zaradi velikega števila zakonskih ločitev razjeda ameriško družbeno življenje. Koliko milijonom otrokom so ločeni starši pripravili srečno družinsko življenje. Mnogo od teh otrok navzame potem način življenja, kakor so ga videli pri starših, ali pa so sploh bili izpostavljeni brez nadzorstva vzgoji ulice. Iz ene nesrečne in razdrte družine se zle posledice v mnogih slučajih prenesejo tudi na mlajši rod.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

ISKRE LETE NA VSE STRANI — Dvakrat na leto pelje po Long Island železnici v New Yorku "Rail Grinder" vlak z 12 vozovi (zgornji) in napravami za glajenje in brušenje neravnih mest na tračnicah. Ko vrši svoje delo, vozi komaj 3 milje na uro. Iskre šviga na vse strani in delavci z vlaka škropijo travo in drugo rastlinje ob progi, da ne bi nastal kak požar (spodaj).

Zračimo stanovanja!

Eden najbolj perečih problemov moderne higiene je zrak v naših stanovanjih. Od ozračja v prostorih, v katerih stanujemo, delamo in spimo, je v veliki meri odvisno naše telesno zdravje in naše duševno počutje in razpoloženje.

Porabljen zrak je v pravem pomenu besede strup. Temu se pridružijo še različne vonjave današnjega modernega gospodinjstva, razni kemični razpršilci čistilnih in kozmetičnih sredstev. Strokovnjaki trdijo, da je zrak po naših stanovanjih bolj okužen od raznih kemičnih pripomočkov, kot pa naše okolje na prostem.

Zato moramo stanovanja večkrat dobro prezračiti. Ne zadoštuje samo, da okna odpremo, ne, neobhodno potrebno je, da med zračenjem nastane preprih. Tako se prostor hitro in temeljito prezračijo. Preprihu pa se za ta čas umaknimo v kak kot.

Pomnimo tudi, da se svež zrak hitreje ogreva in ne mislimo, da homo z zračenjem zgublja pri kurjavi!

Južna Afrika se ulegne sama umakniti iz ZN

CAPTOWN, J. Af. — Južna Afrika je ustanovna članica Združenih narodov, pa je prišla pri njih v nemilost zaradi svoje rasne politike. Glavna skupščina je že pred leti proglasila nekdanjo nemško kolonijo Jugozahodna Afrika, ki je od prve svetovne vojne v upravi Južne Afrike, za neodvisno državo Namibijo.

V Južni Afriki se za to niso dosti menili in ozemlje dalje upravljajo po svoji pameti. Izjavili so vendar, da bodo dali tem pokrajinam samoupravo. Dovolili so celo zastopnikom ZN, da so si šli položaj ogledat na samo mesto.

Večina, ki jo v glavni skupščini ZN sestavljajo države tretjega sveta, predvsem afriške in azijske, je Južno Afriko izključila iz letošnjega zasedanja glavne skupščine proti vsem določilom ustanovne listine. Ko je sedaj Varnostni svet ZN pozval Južno Afriko soglasno, da naj se umakne iz Jugozahodne Afrike — Namibije in omogoči tej vzpostavo neodvisnosti, so začeli odgovorni vodniki Južne Afrike tehtati, ali ima sploh še smisel za Južno Afriko ostati v ZN ali je morda boljše, da jih sama zapusti.

Zunanji minister Hilgard Muller je izjavil, da se vlada za enkrat še ni odločila, ali bo ostala Južna Afrika v ZN ali ne. Trenutno tehtajo ugodnosti članstva z neugodnostmi, temu bo nato sledila odločitev.

JABOLKA ZA ZDRAVJE IN LEPOTO

Pojete po eno jabolko zjutraj in zvečer, pa boste zdravi in lepi, svetujejo zdravniki in kozmetičarji.

V decembru je še vedno dovolj jabolka, ki sodijo med najstarejše sadeže na svetu. Jabolka so poznali že stari Egipčani, stari Grki pa so neverjetno verovali v zdravilno delovanje jabolka.

Dandanes se s tem strinjajo sestavljenci različnih jedilnih listov, prehrabeni strokovnjaki, zdravniki in kozmetičarji ter vsi tisti, ki se na kakršenkoli način ukvarjajo z zdravjem ljudi in njihovo lepoto. Pravijo, da bi moral vsak človek pojesti vsaj dve jabolki dnevno, prvega zjutraj na tešče, drugega pa predno zaspi. Jabolka so namreč polna dragocenih vitaminov in mineralnih soli.

Jabolko osvežuje, pomlajuje, čisti prebavila. Ali se nam še ljubi ugrizniti v lepo rdeče jabolko? Če se nam, smo še vedno mladi, čeprav so se nam nabrala leta!

— Avtomobilska industrija je velik potrošnik bombaža — okoli 500,00 bal letno.

MALI OGLASI

EUCLID CONDOMINIUM
Brick - 6 years old. Completely redecorated. Built-ins with matching refrigerator. 2 bedrooms, 1 1/2 baths. Babbitt Rd., across from E. 237 St. Vacant. Asking \$21,900 — owner 486-5684. (x)

NAPRODAJ
hiša s štirimi spalnicami za eno družino, na 723 E. 157 St. blizu cerkve in šole Marije Vnebovzete, v dobrem stanju, vsi novi parket podi. Ogled od 5. do 7. ure zvečer čez teden in ob nedeljah ves dan. Garaža, lep vrt, v Collinwoodski naselbini. Se prodaja zaradi selitve. —(218)

V najem
Oddamo 3 sobo v najem na vzhodni strani. Kličite 481-6192 (210)

ZIDAN BLIZU E. 185 St.
bungalow z dvema spalnicami in clay tile kopalnica, blizu cerkve Naše Gospe na Neff Rd. \$30,000. GEORGE KNAUS Real Estate 819 E. 185 St. 481-9300 (208)

Help wanted Male or Female

JANITOR WANTED
Janitor needed at St. Mary's Church. Anyone interested call 761-7740. Living quarters available. (x)

Ženini in neveste!

Naša slovenska unijska tiskarna Vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni.

Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in šk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

VELIMIR DEŽELIČ:

KRAGULJ

ROMAN IZ 9. STOLETJA

"Pa naj te zateče kakršnakoli nadloga, brat, tu imaš zdravja v svetih knjigah. Te so ljubkejšje od livad in drevoredov, zakaj tam cvete cvetje, ki vene, tu pa so sveže in žive misli; tam veter, tu diš svetega Duha; tam čvrčijo črčki, tu pojo preroki. Vsak gaj se menja z letnimi dobami, svete knjige pa so poletu in pozimi prepolne sladkega plodu. Vzemij, brat, in beri! Sprehajal se boš z Bogom po raj."

Slabotni Konstantin se je zmešal, ponašal z bratom, mnogo starejšim, močnim in pametnim, toda tokrat se mu je Metod zdel močan ko vojskovodja, moder ko učitelj in dober ko kruh.

"Prav res!" pomislil Konstantin. "Pametno govori Metod. Lep je naš vrt. Toda branje knjig v njem je še lepše. One knjige Gregorija Nazijanskega, v kateri sva gledala slike Mile in jaz, ko sem bil dveletni otrok; one knjige, iz katere sem se navadil brati ter sem premnoge strani prevel Miletu v njegov slovenski jezik."

Mladenec se spomni, da je v očetovi knjižnici še nekaj knjig, na katerih je z ognjenordčimi pismenkami pisano ime: Gregorij Nazijanski.

"Vse te knjige je napisal sveti bogoslovec, moj ljubi Gregorij. On, ki je že davno mrtev, mi hoče govoriti iz knjig in me učiti. Svoje življenje je v pisanju iztrošil, samo da bi naučil one, ki so željni znanja."

Konstantin pohiti in prinese vse knjige svetega Gregorija v svojo sobo, v želji, da bi pil iz njegovih ust. Tudi si ga izbere za varuha.

V hiši cesarskega uradnika niso smele viseti svete podobe, dasiprav je bil gospod Lev pobožen in pravoveren, zato je Konstantin vrezal na zidu znak križa in v pesmi molil:

O Gregorij!
Po telesu človek,
po duši angel:
Saj tvoja usta Gospoda slave,
ko da si serafin; tvoj razum
razsvetljuje Kristusovo vero,
ko da si kerubin.

Bodi mi učenik,
bodi prosvetitelj!
V veri in ljubezni
sem tvoj, Gregorij,
sprejmi me!

Ko je Konstantin tonil v knjige Gregorija Nazijanskega, se je ustavil ob mnogih težko umljivih besedah in ob velikem umu; in ko ni mogel v globino, se mu je vznemirjalo srce.

Dokler je bil Metod ob njem, sta razpravljala o vsem na dolgo in široko; njune misli so ko kragulj mirno krožile v višavje in zrlle v vse širši krog; končno pa so se streljale v varno spuštile h gotovemu cilju. Toda Metod je odšel iz Soluna kot cesarski namestnik neke slovenske pokrajine, Konstantin pa je ostal sam. Z bolnim očetom ni mogel govoriti o knjigah. Prepričanje in vera gospoda drungarisa Leva sta bili ko vojaški predpisi, o katerih ni razprav, le vršiti se morajo. Z očetom je mladenec, izgovarjal močne besede vere: Verujem v Boga, Očeta vsemočnega, stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih stvari; in v enega Gospoda Jezusa Kristusa... Tudi z materjo ni govoril Konstantin o svojih težavah in dvomih, zakaj materino gledanje v svet in njena vera sta bili pesem, v katero ne smeš nositi tujih besed, da ne uničiš lepote. Z materjo je Konstantin hodil po tihih cerkvah in molil večerno molitev. Tudi vera častitega očeta slikarja Epifanija je bila ko materina. Učitelj Sofronij je na vse večje odgovarjal, toda besede so mu zvonile iz grla in prsi, a ne iz srca. Dobri stari duhovnik, Konstantinov spovednik, se je izredno čudil znanju in bistrenu razumu štirinajstletnega dečka; in tega ni mogel zatajiti. Svoje vrstnike je Konstantin že davno pretekel in ti so mu rekali: Solunski mojster; zato se je Konstantin sramoval pred njimi govoriti.

Ko je torej zvedel Konstantin, da je v Solun prispel jako učeni in znani Gramatik iz Carigrada, se odpravi k njemu in ga prosi, da bi ga učil.

Gramatik je bolj ležal ko sedel na udobnem naslanjaču, polnem mehkih blazin; a ob njem je stala sužnja s pahljačo, hladila ga in odganjala od njega sitne muhe.

Mladi Konstantin je nekaj časa pomolčal; a ker se mu je zdelo, da ga Gramatik niti videl ni, je skromno ponovil prošnjo:

"Učitelj, prosim te, da me učiš svoje znanosti!"

Gramatik tudi zdaj ne reče besede; zato je bilo mladenču zelo neugodno in kri mu je udarila v obraz, ko da je nekaj nedostojnega zagrešil.

"Ne utrujaj me!" se končno oglasi Gramatik. "Nočem te učiti."

Konstantin zardi še močnejše in komaj odpre usta:

"Učitelj, kaj sem ti zakrivil?"

"Zakrivil si mi, da si človek!" vikne Gramatik in se dvigne v naslanjaču. "Odrekel sem se, da bi ljudi učil."

"Kaj nisi ti", podvomi mladenec, "oni sloviti Gramatik iz Carigrada?"

"Sloviti ali nesloviti; odrekel sem se, da bi se koga izmed ljudi učil, dokler mi ne ugasne še teh nekaj dni življenja!"

Konstantin ne reče nič, marveč se spusti k njegovim nogam. "Učil bom morebiti le še pse!" zareži in močno udari z dlanjo

sužnjo po hrbtu; a da bi še nemu mladeniču prizadejal muke, strese predenj prgišče zlosti:

"Kaj ne veš, fantič, da so resnica, lepota in dobrota pokrcale? Čemu ti, k vragu, znanost? Bi rad dosegel višjo stopnjo v službi? Potem moraš znati spretno primakniti stol, ko pride mogočnik k mizi in hoče sesti. Večje važnosti je, da z opicjo hitrico podaš držalo, ko da znaš pisati. Z lovorjem kitijo dirkače, bok-sarje in cirkuške norce. Pa ali si videl bolj poštenih ljudi v cesarstvu, kot sta cesarjeva: svak Teofobus in zet Aleksij? Pa kaj imata od tega? Cesar

Teofil je v očetovski skrbi za svojega edinca enega vrgel v temnico in ga pognal v samostan, drugemu je oddrobil glavo. Na smrtni postelji se je cesar Teofil naslajal nad odsekano glavo svojega svaka, a njegova žena Teodora in osebni tajnik logotet Teoktist sta se morala zakleti, da bosta v vsem poslušala sovražnika svetih podob, čarovnika in patrijarha Janisa, ki je zli duh cesarstva. In cesar Teofil je pred nekaj dnevi umrl in zdaj vlada cesarstvu žena in triletno dete — sveta Teodora in sveti Mihael III. Upogni, prikloni se in drsaj pred njiju po vseh starih!

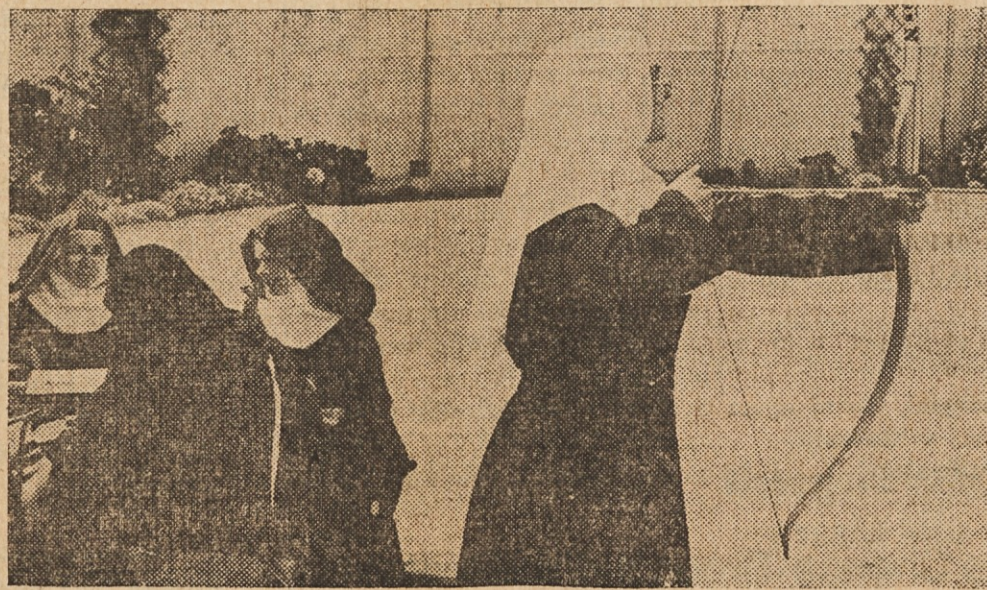
Vsem sorodnikom, prijateljem

in znancem želimo vesele božične praznike in srečno

novo leto 1975

IVAN KOSMAC
z družino

15618 Holmes Ave.

RES NEOBICAJNO! — Karmeličanka strelja z lokom — seveda za zabavo, pa vendar do pred nekaj leti nemogoča slika! Novi duh in novi čas je segel tudi v nekatere samostane in napravil precej zmede. Karmeličanke so bile nekdanj znane kot premišljajoči red, razmišljale in molile so, pa molčale, govor jim je bil dovoljen le med kratkimi urami razvedrila. Takole izgleda razvedrilo sedaj v nekem karmelu v Kaliforniji.

ZAHVALA

OB TRIDESETDNEVNICI SMRTI

Rojen 22. novembra 1899
Ježica pri Ljubljani

Umril 26. novembra 1974
Cleveland, O., USA

FRANCETA SEVERJA

DOLGOLETNEGA ŽUPANA NA JEZICI PRI LJUBLJANI

Prav ob uri smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa, to je ob treh popoldne, je dne 26. novembra 1974 v bolnišnici sv. Vincencija v Clevelandu Bog poklical k Sebi svojega zvestega služabnika Franceta Severja. Njegovo truplo je bilo na odru v Grdinovem pogrebem zavodu na E. 62. cesti.

Poleg številnih posameznikov so opravili v pogrebem zavodu skupno molitev v njegov dušni prid tudi duhovniki: rev. Jože Božnar za Društvo najsvetejšega imena Jezusovega, za Konferenco sv. Vincencija Pavelskega in za Marijino legijo; rev. dr. Lojze Tomc za Društvo slovenskih protikomunističnih borcev, in ga. Ljudmila Glavan za Društvo #172 K.S.K.J.

Z molitvijo in slovensko pesmijo sta

se poslovila od rajnega Pevski zbor "Korotan" in Pevski zbor "Slovenski fantje".

Slovesna vstajenska sv. maša je bila opravljena zanj v cerkvi sv. Vida, 30. nov. 1974, ob 10. dop. Somaševanje je vodil rev. Jože Božnar; somaševali pa so z njim še very rev. msgr. Alojzij Baznik, župnik Jožef Varga, župnik emeritus Jože Vovk, rev. Julius Slapšak, rev. Rajko Hobart, rev. dr. Pavel Krajnik in rev. dr. Franc Blatnik, S.D.B. - V presbiteriju pa je prisostvoval sv. daritvi župnik Viktor Tomc. — Pogrebne molitve na pokopališču so opravili rev. Jože Božnar, rev. Julius Slapšak in rev. dr. Franc Blatnik, S.D.B.

Ob grobu sta se poslovila z govorom od rajnega rojaka Janez Ovsenik in Marjan Jakopič.

Vsem tem naša iskrena zahvala; zahvala pa tudi vsem drugim, ki so prišli v tako velikem številu pokropiti in pomoliti za rajnega v pogrebni zavod; ki so darovali za svete maše ali pa v dobre namene v njegov dušni prid; ki so nosili krsto; ki so darovali vence in cvetje; ki so se udeležili pogrebne sv. maše; ki so ga spremili na njegovi poslednji zemski poti in vsem ki so dali svoje vozove na voljo pogrebcem.

Dobri in pravični Bog naj vsem tu imenovanim kakor tudi vsem onim, ki smo jih tu morda nehoti izpustili, bogato povrne s svojim blagoslovom vse, kar so bili storili dobrega našemu ljubljensmu možu, dobremu očetu in dragemu bratu rajnkemu Francetu Severju.

ZALUJOČI:

Sinovi: Janez z družino
France ml. z družino
Sestri: Kristina, por. Terceelj
Pavla
Brat: Janez

Vnuki in vnukinje in drugo sorodstvo

Zena Katarina, roj. Ramovš
Hčere: Marija, por. Bučar
Kristina, por. Resman
Katarina, por. Dufner

Cleveland, O.; Downers Grove, Ill.; Mequon, Wis. ZDA —
Ljubljana - Ježica, Slovenija dne 26. decembra 1974

The Holy Family Society of the USA
ONE FAIRLANE DRIVE JOLIET, IL 60434

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Participating in the Catholic Communications Foundation.

Družba

sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kočevan
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Joseph L. Drasler
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Matthew Kočevan
Third Trustee	Anthony Tomazir
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Nancy Owen
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

Naznanilo društvenim tajnikom

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$15.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asementa in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$15.00 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

Differing Values of College and Non-College Women-1973

	College Women	Non-College Women
A man should put his family before anything else	46%	70%
Believe that women are discriminated against	63%	42%
Women should be free to take the initiative in sex	83%	67%
"Women's place is in the home" is nonsense	64%	47%
Having children is a very important value	35%	50%
Casual premarital sex relations are morally wrong	29%	41%

Source: "Changing Values in the 70s" by Daniel Yankelovich, Inc. Newspaper Enterprise Ass'n.

WOMEN'S MOVEMENT has had its warmest reception on America's campuses. The recent Yankelovich "Study of American Youth" reports that the values of Women's Lib "have created a wide schism between women in college and women who do not have a college education."

ZIVLJENJE JE TEŽKO — Tudi stari ljudje se morajo na mnogih krajih po svetu mučiti s težkim delom. Slika kaže rusko ženo s predela pod Kavkaskimi gorami, ko prenaša žito.